

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse D(2014) 15503 af 17. april 2014 og debetnota nr. 2014-575, der den 5. maj 2014 er vedtaget med hjemmel i denne afgørelse, annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

Betalingsens rigtighed samt gyldigheden og lovligheden af tilbagesøgningen heraf

Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Parlamentets generalsekretær i afgørelse D(2014) 15503 fuldstændigt ubegrundet og ulovligt afgjorde, at beløbet på 37 728 EUR uretmæssigt var blevet udbetalt til sagsøgeren, og på ubegrundet og retsstridig vis i henhold til artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og artikel 80 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen instruerede Europa-Parlamentets regnskabsfører om at tilbagesøge beløbet på 37 728 EUR fra sagsøgeren, og om i overensstemmelse med den foreskrevne procedure at underrette sagsøgeren herom ved debetnota nr. 2014-575.

Europa-Parlamentets generalsekretær tog efter sagsøgerens opfattelse alene følgende to forhold i betragtning: OLAF's rapport og den omstændighed, at sagsøgeren ikke havde fremlagt bevis for, at betalingen blev anvendt til det tilsigtede formål. Sagsøgeren har imidlertid gjort gældende, at der ikke blev indhentet oplysninger, som bekræfter, at han i strid med artikel 14 i regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer anvendte betalingen til andre end det tilsigtede formål.

Forældelsesfristen og anvendelsen af princippet om en rimelig frist, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Sagsøgeren har gjort gældende, at den i finansforordningens artikel 81 og artikel 93 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen fastsatte forældelsesfrist ikke blev overholdt i Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse D(2014) 15503 eller i debetnota nr. 2014-575, og at kravene til princippet om en rimelig frist, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ikke blev opfyldt.

Efter sagsøgerens opfattelse forsinkede de relevante EU-institutioner på ubegrundet og urimelig vis samt i urimelig lang tid udøvelsen af deres beføjelser og vedtagelsen af de relevante afgørelser. Sagsøgerens rettigheder — herunder retten til forsvar og den korrekte gennemførelse heraf — blev herved krænkede, idet sagsøgeren henset til det lange tidsrum mellem de undersøgte forhold og vedtagelsen af de relevante afgørelser objektivt blev frataget muligheden for at forsvare sig selv mod de fremsatte beskyldninger, fremlægge beviser og træffe alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at det undersøgte forhold ville blive afgjort på retfærdig vis.

Sag anlagt den 3. november 2015 — Transtec mod Kommissionen

(Sag T-616/15)

(2016/C 027/85)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Transtec (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelser om inddrivelse indeholdt i skrivelserne af 25. august, 27. august, 7. september, 16. september og 23. september 2015, og som vedrører tilbagebetaling af et beløb på 624 388,73 EUR, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale 624 388,73 EUR med morarenter med den Europæiske Centralbanks rentesats forhøjet med to point.
- Kommissionen tilpligtes at erstatte det ikke-økonomiske tab, der er opgjort til det symbolske beløb af 1 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, for så vidt som de anfægtede afgørelser mangler et gyldigt retsgrundlag.
2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om forbud mod ugrundet berigelse, eftersom det beløb på 607 096,08 EUR med tillæg af renter, som er overført fra sagsøgerens aktiver, har medført en forøgelse af Kommissionens aktiver uden noget som helst retsgrundlag for denne berigelse.
3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 42, 44, 45 og 47 i finansforordningen af 27. marts 2003 for den 9. Europæiske Udviklingsfond, idet Kommissionen ikke har udøvet den skønsbeføjelse, som er tillagt den i henhold til disse bestemmelser, og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
4. Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, idet Kommissionen har tilsidesat artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
5. Femte anbringende vedrører de åbenbart fejlagtige skøn, som Kommissionen har foretaget.

Sag anlagt den 6. november 2015 — Badica og Kardiam mod Rådet

(Sag T-619/15)

(2016/C 027/86)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) (Bangui, Den Centralafrikanske Republik) og Kardiam (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne D. Luff og L. Defalque)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/1485 af 2. september 2015 og punkt B 1 i bilaget til denne forordning annulleres, for så vidt som sagsøgerne er blevet tilføjet i bilag I til Rådets forordning (EU) nr. 224/2014 af 10. marts 2014 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Den Centralafrikanske Republik.